

skaffe saa megen Silb, som er nødvendigt til Nedfaldning for Befolkningens Forbrug, og at det derfor skulde være saa at sige nødvendigt, at man havde de svenske Fiskere med for at kunne faae det Fornødne. I denne Henseende skal jeg tillade mig at fremdrage en ganske kort statistisk Oplysning. Det har nemlig viist sig, at i Maret 1886 fangedes der ved Bornholm af Dens egne Fiskere ca. 213,000 Dl Silb og af svenske Fiskere ca. 82,000 Dl. Heraf udførtes i fersk, saltet og røget Tilstand ca. 200,000 Dl, medens Resten 95,000 Dl er forbrugt i det Aar af Dens Befolkning. Det vil deraf ses, mener jeg, at de bornholmske Fiskere kunne og have viist, at de kunne skaffe det Fornødne til Veie til Landets Forbrug, jaaledes at der i den Henseende ikke med Rette kan gjøres nogen Klage gjældende. Jeg kan derfor ikke se, hvorfor det skulde være nødvendigt at vedtage en Bestemmelse, som ikke er til Beskyttelse for de bornholmske Fiskere, men tværtimod til Beskyttelse for fremmede Fiskere.

A. Sørensen: Jeg skal tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et lille Underændringsforslag, jeg har stillet til Nr. 6 under Nr. 7. I Foramen er Underændringsforslaget meget lille, idet der kun foreslaas, at et eneste Ord skal udgaa i Udvalgets Ændringsforslag til § 6. Efter den ærede Ordførers Foredrag, hvor han paa hele Udvalgets Vegne opfordrede Alle og Enhver til at stemme, som Udvalget vilde, er der selvfølgelig ikke meget Naab om, at dette lille Underændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, kan blive vedtaget af det ærede Thing, og jeg kunde for saa vidt, antager jeg, ligesaa godt tage det tilbage, naar der ikke var det i Veien derfor, at det Spørgsmaal, der ligger i dette lille Underændringsforslag, i Virkeligheden er meget stort og kan have overordentlig Betydning for Hundreder af Fiskerfamilier her i Danmark. Maa jeg her henlede Opmærksomheden paa, hvad Folkethinget vedtog ved Fiskerilovens 2den Behandling her i Thinget. Da vedtog Folkethinget følgende Sætning, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Den udrykede og for Græs vært blottede Strandbred kan af Fiskerne benyttes til Ophaling af Fisterbaade og Tørring af Fiskeredstaber.“ Det var en Bestemmelse, jaeren og klar, at den ikke kan misforstås, og det var en Bestemmelse, som Fiskerne i Aaringer, ja i Mennefsaldrer have ventet efter, maatte blive Lov her i Danmark. Der er jo fra Fiskernes Side kommen Klager, lydt Klager Vandet over — de ere ogsaa komne

herind til det høie Folkething — over, at Strandbredretten blev dem fratagen, blev dem forment, og at manges Steder blev Fiskeriet dem en Umulighed, fordi de ikke kunde faae Lov til at komme paa Strandbredden. Det glædede mig derfor meget, da det danske Folkething endelig bestemt tog Standpunkt paa det Spørgsmaal og med et ikke lille Flertal satte denne Bestemmelse ind i Lovforslaget. Men jeg kan ikke negte, at jeg er blevet en hel Del stuffet nu, da Udvalget er kommet med sit Ændringsforslag til denne Bestemmelse. Det blev ved 2den Behandling gjort gjældende, at en saadan Bestemmelse kunde være urigtig i mange Tilfælde, fordi det dog ikke kunde være Meningen at genere Rhyteierne i alt for høi Grad. Der blev talt om, at naar en Mand havde en Villa ved Strandbredden, var det urigtigt, at Fiskerne gif i Land og tørrede Garn derud for, der blev talt om Badehuse o. s. v. Ja, jeg tiltræder fuldstændig disse Indvendinger, thi det er heller ikke min Mening, at Eierne af Rhyten paa nogen Maade skulde generes ved Fiskernes Ret til at benytte Strandbredden, det vil sige den udrykede og for Græs vært blottede Strandbred“; det er ikke min Mening, at Fiskerne skulle kunne benytte denne til Gene for Rhyteierne. Udvalget er imidlertid gaaet langt videre. Udvalget er i Virkeligheden gaaet saa vidt, at det Meste af det, som vi vare saa glade ved at faae ind i Loven ved 2den Behandling, nu, hvis Udvalgets Ændringsforslag vedtages, forsvinder ud af Loven, omtrent Altsammen, og jeg kan ikke tænke mig, at Danmarks Fiskere søle særlig Trang til at faae denne Ret indskrænket, jaaledes som Udvalget nu foreslaar det indskrænket (Afbrydelse af Højmark). Det ærede Medlem spørger om, hvad det er for Indskræntninger — det ærede Medlem, der er Formand for Fiskeriuudvalget (Modsigelse af Højmark). Ja, jeg skal strax komme til at fortælle ham det. Disse Indskræntninger, der foreslaas, er for det Første den, at Fiskerne ikke skulle have Ret til at benytte den udrykede og for Græs vært blottede Strandbred til Ophaling af Baade og Tørring af Fiskeredstaber, naar der i Nærheden findes Bygninger, Bepantninger eller Lignende. Lad mig nu først opholde mig lidt ved dette Tilfælde, at der i Nærheden findes Bygninger. Det er jo ikke ualmindeligt, at der paa en Rhyt, hvor der fiskes, findes Bygninger. Det behøver jo ikke at være store herstabelige Bygninger, Villaer o. s. v., som der blev talt om ved 2den Behandling, men det kan ogsaa være Fiskerhuse, og for saa vidt der er saadanne Fiskerhuse, maasse